

Sygn. akt V GC 317/12 upr

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Dowhanycz-Turoń
Protokolant:	sekr.sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z o. o. w W.

przeciwko N. H.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. Wydział VII Gospodarczy z dnia 15 grudnia 2011 r. sygn. akt VII GNc 7422 /11, który utracił moc w całości

I. powództwo oddała w całości.

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 317/12 upr

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w W. reprezentowana przez radcę prawnego w pozwie z dnia 01.12.2011 r. skierowanym przeciwko **N. H.** prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Usługi Budowlane (...) wniosła o zasądzenie kwoty 4.096,20 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty

609,51 zł od dnia 02.12.2009 r. do dnia zapłaty,

548,63 zł od dnia 04.03.2010 r. do dnia zapłaty,

548,63 zł od dnia 01.06.2010 r. do dnia zapłaty,

548,63 zł od dnia 01.09.2010 r. do dnia zapłaty,

182,88 zł od dnia 02.12.2010 r. do dnia zapłaty,

182,88 zł od dnia 01.01.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 01.02.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 12.05.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 12.05.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 12.05.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 01.06.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 02.07.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 01.08.2011 r. do dnia zapłaty,
184,38 zł od dnia 01.09.2011 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazała, że dnia 25.11.2009 r. (...) sp. z o.o. (dalej : (...)) zwrócił się do pozwanego z ofertą zawarcia umowy na usługę (...) strona (...) w pakiecie P. (...). Po wyrażeniu woli zawarcia umowy pracownik (...) uprzedził, że rozmowa jest nagrywana i odczytał treść zawieranej umowy prosząc o potwierdzenie woli jej zawarcia. Pozwany udzielił odpowiedzi twierdzącej. Następnie (...) przesłał na piśmie potwierdzenie zawarcia umowy i warunków na które pozwany wyraził zgodę wraz z pierwszą fakturą VAT jednak pozwany jej nie uregulował. Wierzytelność z tej faktury i kolejnych została przeniesiona przez (...) na powoda o czym pozwany został zawiadomiony pismem z dnia 31.01.2011 r. w którym zawarto zestawienie należności. Pozwany nie dokonał zapłaty za żadną z faktur VAT stąd został wezwany do zapłaty na kwotę dochodzoną pozwem. Okazało się ono bezskuteczne.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie Wydział VII Gospodarczy **nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym** (k. 40) z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie VII GNc 7422/11 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W wywiezionym przez pozwanego N. H. reprezentowanego przez adwokata **sprzeciwie od nakazu zapłaty** (k.43) zaskarżył on w/w orzeczenie w całości wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 617 zł.

W uzasadnieniu zarzucił, że pomiędzy stronami nigdy nie doszło do zawarcia umowy, powód nigdy nie wykonał na rzecz pozwanego usługi będącej przedmiotem rzekomo zawartej umowy, nadto powód nigdy nie przesłał pozwanemu na piśmie potwierdzenia zawarcia umowy.

Powód w **odpowiedzi na sprzeciw** od nakazu zapłaty (k.78) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Pozwany w **piśmie procesowym** z dnia 17.09.2012 r. (k.89) podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami. Powód działa w formie spółki kapitałowej, zaś pozwany prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna w oparciu w wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

(kopia wyciągu z KRS strony powodowej karta 38-39, bezsporne)

Dnia 25.11.2009 r. firma (...) sp. z o.o. w K. (dalej : (...)) zwróciła się do za pośrednictwem swojego pracownika w rozmowie telefonicznej do pozwanego z ofertą zawarcia umowy na usługę (...) strona (...) w pakiecie P. (...).

Po wyrażeniu przez N. H. woli zawarcia umowy pracownik (...) uprzedził, że rozmowa jest nagrywana i odczytał treść zawieranej umowy prosząc o potwierdzenie woli jej zawarcia. Pozwany udzielał odpowiedzi twierdzących akceptując kolejne warunki odczytywanej mu umowy i zwrócił uwagę na podchwytliwość zapisu o przedłużeniu automatycznym umowy, co zostało mu natychmiast objaśnione. Usługa miała być wykonana w terminie 2 dni roboczych.

Następnie dnia 25.11.2009 r. (...) przesłał pisemne potwierdzenie zawarcia umowy i warunków na które pozwany wyraził zgodę wraz z pierwszą fakturą VAT na kwotę brutto 614,51 zł.

Wynikało z nich że umowa została zawarta na okres 12 miesięcy, zaś po upływie okresu obowiązywania umowy ulegnie ona przedłużeniu na czas określony kolejnych 12 miesięcy, chyba że któraś ze stron na co najmniej pół roku przed datą upływu obowiązywania umowy złoży listownie pisemne oświadczenia o braku woli przedłużenia umowy. Ustalono abonament miesięczny w kwocie 149,90 zł netto, płatny z góry kwartalnie, płatność za taki okres rozliczeniowy 449,70 zł netto. Ustalono opłatę instalacyjną w kwocie 49,90 zł oraz termin płatności 5 dni roboczych od daty wystawienia faktury i formę płatności : przelew. Wskazano opis usługi : rejestracja domeny (...), 10 stron przeznaczonych na dowolną treść typu tekst lub grafika, dostarczoną przez Państwa w formie elektronicznej w późniejszym czasie, formularz kontaktowy, profesjonalna szata graficzna, licznik odwiedzin strony, rejestracja adresu poczty elektronicznej (...), zgłoszenie adresu do indeksu google, co zagwarantuje uwzględnienie strony. Podano też serwer poczty przychodzącej, wychodzącej i nazwę użytkownika oraz hasło.

Pozwany nie uregulował przesłanej mu faktury. Skontaktował się telefonicznie z pracownicą firmy (...) informując, że nie zawierał żadnej umowy oraz że chce ją rozwiązać a nadto że umowa nie została ona wykonana przez tę firmę, gdyż nie znajduje się w Internecie wskazana przez nich strona.

Pozwany nie dokonał zapłaty za żadną z faktur VAT przesyłanych mu przez (...), a następnie przez powoda tj. w dniach 09.11.2009 r. na kwotę brutto 548,63 zł, 25.02.2010 r. na kwotę brutto 553,13 zł 25.08.2010 r. na kwotę brutto 553,13 zł, 25.11.2010 r. na kwotę brutto 182,88 zł, 25.12.2010 r. na kwotę brutto 182,88 zł, 25.01.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 05.05.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 05.05.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 05.05.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 25.05.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 25.06.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 25.07.2011 r. na kwotę brutto 184,38 zł, 25.08.2010 r. na kwotę brutto 184,38 zł.

Pozwany w związku z powyższym został wezwany do zapłaty na kwotę dochodzoną pozwem. Wezwanie okazało się bezskuteczne.

(wydruk treści umowy (...) karty 27v ,34-34v, faktury VAT karty 28-33 v, 35-36 v, nagranie na płycie CD wraz z wydrukowanym tekstem nagrania karta 83,88, wezwanie do zapłaty z wyciągiem z książki nadawczej karta 6v do 27, przesłuchanie pozwanego k.127v-128v)

Pozwany e-mailem z dnia 28.06.2010 r. po raz kolejny zwrócił się do firmy (...) aby rozwiązać umowę oraz aby nie przysyłano do niego faktur, których nie będzie płacił. Zaznaczył, że został wprowadzony w błąd co do kwoty opłaty oraz że nie może znaleźć w Internecie adresu jego strony, którą (...) miała wykonać. Domagał się też przesłania mu kopii nagrania rozmowy podczas której rzekomo zawarł umowę.

Pozwany dnia 08.01.2012 r. uzyskał ze strony www.imsig.pl ostrzeżenie dotyczące firmy (...).

(ostrzeżenie z internetowego Monitora Sądowego i Gospodarczego karta 49, pismo pozwanego – e-mail z dnia 28.06.2010 roku karta 48, przesłuchanie pozwanego k.127v-128v)

Wierzytelności z tytułu faktur w/w VAT zostały przeniesione na mocy umowy sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz (...) sp. z o.o. o czym pozwany został poinformowany pismem z dnia 31.01.2011 r.

(umowa sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa karta 3v – 5)

Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Jak zaś stanowi art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych.

Sąd miał na uwadze, że powód domagał się zapłaty tytułem wynagrodzenia za wykonanie umowy o świadczenie usług z dnia 09.11.2009 r. na usługę (...) strona (...) w pakiecie P. (...).

Pozwany N. H. zakwestionował istnienie tego roszczenia. Twierdził w pierwszej kolejności, że strony nie zawarły żadnej umowy, a nadto, że usługa nie została wykonana. Wywodził, iż brak jest zatem podstaw do zapłaty kwoty objętej roszczeniem pozwu.

Wobec powyższego stwierdzić należało, że na powodowej spółce ciążył obowiązek procesowy udowodnienia zarówno istnienia roszczenia dochodzonego pozwem co do zasady tj. faktu zawarcia umowy, jak i co do konkretnych wskazanych na spornych fakturach VAT kwot tj. faktu wykonania umowy za które należy się umówione wynagrodzenie.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z przepisem art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, przy rozpoznawaniu sprawy rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Adresatem normy zawartej w art. 3 k.p.c. są strony a nie sąd, a zatem co do zasady nie można zarzucać, iż sąd go naruszył (vide : wyrok S. A. w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2003 r. I ACa 1457/2003). Zważyć przy tym należało, że artykuł 6 k.c. dopuszcza możliwość rozstrzygnięcia przez sąd sporu także wtedy, gdy strona obciążona ciężarem dowodu nie udowodni faktów, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie ma obowiązku działania z urzędu w postępowaniu gospodarczym, prowadzonym z udziałem podmiotów profesjonalnie zajmujących się działalnością gospodarczą, tym bardziej gdy są reprezentowani przez pełnomocników zawodowych, co jest zgodne z obecnymi tendencjami w ukształtowaniu kontradiktoryjnego postępowania sądowego (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r. II CSK 22/2007).

W ocenie Sądu zaoferowane przez powodową spółkę w niniejszym postępowaniu dowody nie doprowadziły do udowodnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Sąd miał bowiem na względzie, że inicjatywa dowodowa powodowej spółki sprowadzała się do wniosku o przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci spornych faktur VAT, potwierdzenia zawarcia umowy i wezwania do zapłaty, a nadto dowodu z nagrania na płycie CD. Wszystkie wnioskowane dowody zostały przeprowadzone przez Sąd.

W ocenie Sądu powodowej spółce udało się udowodnić, że firma (...) zawarła z pozwanym w dniu 09.11.2009 r. umowę o świadczenie usługi (...) strona (...) w pakiecie P. (...). Zgodnie z art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby,

które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli).

Zawarcie umowy nastąpiło w formie ustnej o czym świadczy jednoznacznie przebieg rozmowy telefonicznej jaką pozwany przeprowadził z reprezentantem firmy (...) w dniu 25.11.2009 r. (k. 83, 88) . Osoba ta poinformowała najpierw pozwanego, że rozmowa będzie rejestrowana a następnie poinformowała, że rozmowa ta jest ustnym zwarcie umowy z firmą (...). Podczas tejże rozmowy pozwany potwierdził wszystkie elementy istotne kontraktu tj. m.in. okres jej trwania, zakres usługi, kwotę wynagrodzenia, okres wypowiedzenia, a nadto podał aktualne dane swojej firmy.

Sąd miał oczywiście na uwadze, że pozwany podczas przesłuchania w toku rozprawy dnia 07.02.2013 r. twierdził, że myślał, iż umowy zawiera się tylko w formie pisemnej oraz że myślał, iż przedstawiciel (...) przedstawiał mu tylko ofertę, jednakże twierdzenia pozwanego w tym zakresie, a w szczególności jego niska świadomość prawna, nie mogły wpłynąć na powyżej wskazaną ocenę ważnej czynności prawnej. W kodeksie cywilnym ustawodawca przewidział bowiem wprost możliwość skutecznego zawierania umów w formie ustnej (art. 60 k.c.). Zdaniem Sądu pozwany w sposób dostateczny wyraził wolę zawarcia umowy, podając swoje wszystkie aktualne dane związane z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz potwierdzając wszystkie essentialia negotii kontraktu. Nadto nie wiarygodne były twierdzenia pozwanego, że podczas rozmowy potwierdzenia owe mówił na „odczepkę”. Przeczy temu fakt, że zwrócił uwagę na podchwytliwość zapisu o przedłużeniu automatycznym umowy, co zdaniem Sądu wskazuje na uważne wsłuchiwanie się przez pozwanego co do treści odczytywanych mu warunków umowy. Stąd jedynym logicznym i słusznym jest wniosek, iż takową umowę zawarł.

Istotne przy tym jednakże jest, że brak jest w aktach niniejszej sprawy jakiegokolwiek dowodu na okoliczność, że firma (...) umowę wykonała tj. że wykonano usługę w terminie 2 dni roboczych. Powód nie przedstawił w pozwie żadnych dowodów potwierdzających fakt wywiązania się z umowy z dnia 25.11.2009 r. Nie uczynił tego nawet radca prawny reprezentujący powoda na wyraźnie sformułowany zarzut pozwanego w tym zakresie wywiedziony w sprzecznie od nakazu zapłaty. Zarzut poparty został treścią e-maila z 28.06.2010 r. i treścią przesłuchania pozwanego. Zdaniem Sądu samo przedstawienie przez powoda z pozwem pisma zatytułowanego potwierdzenie zawarcia umowy było czynnością następującą po zawarciu umowy z której w żadnym razie nie wynika, że umowa została wykonana. Rzeczony potwierdzenie zawarcia umowy, podobnie jak wezwanie do zapłaty są dokumentami prywatnymi sporządzonymi przez stronę procesu. Sporządzenie takich dokumentów nie oznacza bynajmniej, że strona umowę wykonała. Jak bowiem stanowi art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Podobnie należy ocenić wszystkie faktury VAT przedłożone wraz z pozwem. Sąd miał bowiem na uwadze, że faktura jest dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych, stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. Wystawienie faktury, następnie przyjęcie przez kontrahenta, zaksięgowanie bez żadnych korekt i zastrzeżeń daje podstawę do domniemania, że dokonywane w ewidencji księgowej zapisy są odzwierciedleniem rzeczywistego stanu, zgodnie z rzeczywistym przebiegiem zafakturowanej operacji gospodarczej (vide : wyrok S.A. w Katowicach z dnia 24 października 2002 r. I ACa 219/2002). Tymczasem w niniejszej sprawie faktury VAT objęte roszczeniem pozwu od czasu ich dostarczenia pozwanemu były przez wymienionego kwestionowane. Najpierw telefonicznie, a następnie pisemnie (e-mail z dnia 28.06.2010 r.) powiadomił o tym firmę (...), odmawiał konsekwentnie zapłaty kwot na nich wskazanych i nie odpowiadał na wezwania do zapłaty.

Zważywszy na całokształt powyższej wskazanych okoliczności Sąd doszedł do wniosku, że powództwo jako nie udowodnione w zakresie wykonania umowy stron winno podlegać oddaleniu.

Jak bowiem stanowi art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych. Oczywiście w ocenie Sądu jest, że umowa zlecenia jest umową starannego działania, a nie umową rezultatu. Zważyć jednak trzeba, że zgodnie z art.750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy

o zleceniu. Odpowiednie stosowanie przepisów oznacza konieczność uwzględnienia specyfiki danej umowy i polega na tym, że niektóre z przepisów znajdują zastosowanie wprost, inne z modyfikacjami, a inne ewentualnie nie znajdują w ogóle zastosowania (vide : Kidyba A. (red) Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. LEX 2010). Przepis art. 744 k.c. winien zostać odpowiednio zastosowany z modyfikacją odnoszącą się do tego, iż umowa stron była umową rezultatu. Umowa stron wskazuje bowiem wyraźnie na rezultat który (...) ma osiągnąć i za wykonanie jakich usług należy mu się wynagrodzenie. Zakres usług który przez (...) miał zostać wykonany dla pozwanego to : rejestracja domeny (...), 10 stron przeznaczonych na dowolną treść typu tekst lub grafika, dostarczoną przez Państwa w formie elektronicznej w późniejszym czasie, formularz kontaktowy, profesjonalna szata graficzna, licznik odwiedzin strony, rejestracja adresu poczty elektronicznej (...), zgłoszenie adresu do indeksu google, co zagwarantuje uwzględnienie strony. Brak było dowodów na wykonanie zobowiązania przez (...) w tym zakresie.

Stąd orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało powoda do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 617,00 zł albowiem na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) koszty te wynosiły 600,00 zł, a opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17,00 zł.

Sąd podczas rozprawy dnia 07 lutego 2013 r. pominął dowód z przesłuchania reprezentanta powoda wobec jego niestawiennictwa na rozprawie albowiem osoba ta była wezwana prawidłowo (o czym świadczy potwierdzenie odbioru k.122) na rozprawę pod takim rygorem.

Sąd podczas rozprawy dnia 07 lutego 2013 r. oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z dokumentu albowiem wobec treści art. 479^{14a} § 2 k.p.c. był on spóźniony.